

## Recensie: Les Misérables &#9733;&#9733;&#9733;&#9733;&#9733;\*\*\*\*\*

Sondheim Theatre Londen  
woensdag 19 februari 2020



foto © Johan Persson

Recensie:

De langstlopende musical ooit, Les Misérables, steekt sinds 18 december in een nieuw kleedje op de West End. De die hard fans van de originele productie zijn er niet over te spreken. Het verdwijnen van het draaiend podium waar de voorstelling sinds 8 oktober 1985 in de Barbican, later het Palace Theatre (vanaf 4 december 1985) en Queen's Theatre (vanaf 3 april 2004) om draaide, kon behoorlijk wat conservatieve fans niet bekoren. Feit is dat deze nieuwe regie van Laurence Connor en James Powell, die eigenlijk al sinds 2009 bestaat en naar aanleiding van 25 jaar Les Misérables gecreëerd werd, de musical verrijkt. Het duo slaagt erin om de minimalistische kaart te trekken in bloedmooie scènes, denken we maar aan de uitgepuurde momenten zoals de sterfscène van Fantine waarbij we enkel een ziekenbed en een gebroken wit doek erachter zien, terwijl vaag op de achtergrond een raam op de backdrop te zien is. Ook Marius' 'Empty chairs and empty tables' is bloedmooi met die veelkleurige kaarslichtjes die op het podium staan. Harry Apps weet als Marius in zijn West End-debuut absoluut te overtuigen. Naast minimalisme, voegt deze productie ook wat extra drama toe wanneer zo veel studenten een voor een sneuvelen, ondersteund door surround-geluiden en witte spots die kort gericht worden op de slachtoffers.

Meer dan ooit lijkt deze regie de lijn van het geloof te trekken, die van zingeving ook. Daarbij speelt niet alleen de bisschop van Digne (de zwarte acteur Rodney Earl Clarke) een grote rol wanneer ie in het begin van de voorstelling Jean Valjean ook zijn zilveren kandelaars schenkt zodat ie een nieuw leven kan beginnen, terwijl we Valjean in zijn armen zien vallen wanneer het hoofdpersonage op het einde sterft. Ook in het lichtontwerp van Paule Constable én de choreografie worden niet zelden twee kruisende diagonalen getoond. In de choreo wanneer de studenten op de tonen van 'Do you hear the people sing' hun protest kracht bij zetten, en in het lichtontwerp wanneer Gavroche (Taye Matthew) en andere opstandelingen neergeschoten worden. Dan zien we twee witte spots twee kruisende lijnen vormen die elkaar tegenkomen rond het hoofd van de gesneuvelde in kwestie.

Les Misérables is vooral ook verrijkt in de lijnen die getrokken worden op het podium, zoals de diagonale lijn van het hek waar Valjean en Cosette wonen, en de verticale lijn van de huizen. Het was voor ons vooral uitkijken wat deze nieuwe productie met de zelfmoordscène van Javert ('Soliloquy') zou aanvangen. In de originele productie zien we dan het draaiend podium fel ronddraaien terwijl een draaiende spot erop het kolkende water voorstelt. Nu verleggen de regisseurs de as, naar voor-achter in plaats van boven-onder waardoor die scène met een vleugje magie nog krachtiger wordt dan ze al was. Huizen komen links en rechts opgereden, wat Marius en Cosette de mogelijkheid biedt om even Romeo en Julia-gewijs een balkonscène te beleven op 'A heart full of love' waarbij weliswaar understudy van Lily Kerhoas: Emma Warren haar eindnoot met Shan Ako (Eponine) helaas iets te luid plaatst waardoor het gevoel uit de song gehaald wordt. Ook de rioolscène met video van Finn Ross is zeer goed gedaan. Het plaatje dat set- en beeldontwerper Matt Kinley toont, gebaseerd op het schilder- en tekenwerk van Victor Hugo dat iets fantasierijks, abstracts en vrij uitademt, en veel filmischer aanvoelt, is tijdloos. Net als het humane verhaal overigens dat geschreven is in een turbulente periode waar onze tijd opmerkelijke gelijkenissen mee vertoont.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd het Queen's Theatre behoorlijk beschadigd. Toen producent Cameron Mackintosh besloot om een nieuwe Les Misérables te plaatsen in het 112 jaar oude theater, een versie die weliswaar al tien jaar bestaat, maakte hij ineens van de gelegenheid gebruik om de zaal te renoveren. Onder andere het podium werd eruit gehaald en verlaagd om de zichtlijnen te verbeteren voor het publiek. Op technisch vlak kan er nu veel meer in het naar Sondheim Theatre omgedoopte theater, vernoemd ter ere van Stephen Sondheim, staan en het publiek wordt onthaald in de beste omstandigheden in foyers en bars die een opsmukbeurt kregen. Terwijl het theater gesloten was voor renovatie vond aan de andere hoek van het gebouw, in het Gielgud Theatre Les Misérables the Staged Concert (rond april te koop op dvd n.v.d.r.) vorig najaar sinds 10 augustus plaats met een sterrencast om u tegen te zeggen.

Een groot deel van de artiesten uit die productie is overigens overgekomen naar het Sondheim Theatre. De zwarte Shan Ako zorgt als Eponine onder de muzikale leiding van Mark Bousie voor kippenvel in een hyper emotioneel 'On my own' in het begin van het tweede bedrijf, Carrie Hope Fletcher krijgt als Fantine moeiteloos de haartjes op onze armen recht tijdens een doorleefd 'I dreamed a dream'. Bradley Jaden ruilt zijn rol van Enjolras in voor die van een jonge Javert en weet met 'Stars' en 'Soliloquy' te ontroeren. Jon Robyns doet als Valjean 'Who am I' alle eer aan, maar vooral zijn klein gehouden 'Bring him home' is een waar pareltje. Ian Hughes en Josefina Gabrielle mogen op hilarische wijze gestalte geven aan meneer en mevrouw Thénardier. Hierbij valt op dat Gabrielle haar personage bij momenten laat refereren naar een ballerina. En een gele kanarievogel? Die wordt gewoon mee door de vleesmolen gedraaid.

Conclusie: de nieuwe Les Misérables is magistraal. Er werd niet geüpdatet om te updaten, de voorstelling werd op een erg intelligente manier verrijkt waardoor die wellicht nog decennia kan meegaan. Les Mis rocks on.

< Bert Hertogs >

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Wist je dat? ... je met Eurostar van Brussel naar Londen reist op amper 2 uur  
... dat al kan vanaf 39 euro voor een enkele reis, als je een retourtje boekt.  
... er tot 10 treinen per dag rijden tussen Brussel en Londen (in beide richtingen).  
... Eurostar sinds 1994 al meer dan 180 miljoen reizigers vervoerd heeft.  
... boeken kan vanaf 6 maanden voor einddatum van je reis.  
... je met je Eurostarticket 2 museumtickets voor de prijs van 1 kan ontvangen in enkele musea tot 5 dagen na je vertrekdatum.  
... de negen grootste musea in Londen (Tate Modern, Tate Britain, The National Gallery, National Portrait Gallery, The British Museum, Victoria and Albert Museum, The British Library, Science Museum en Royal Academy of Arts) daaraan meedoen.  
Meer weten over Eurostar en het voordeelprogramma 2 for 1? Bezoek de site op [eurostar.be](http://eurostar.be)